

ప్రపంచ చరిత్ర అంతా మనలో సుస్పృహలు, మతప్రవృత్తులు మానవుణ్ణి సుస్పృహవంతుడిగా తీర్చి దిద్దడానికి ప్రయత్నించారు. సమాజంలో అన్యాయం వల్ల అలభ్యమైన ప్రజానీకం జయతయన భాగవత రహస్యానికి పాటుపడ్డారు. కానీ రాజయనంలో అతి క్రవ మనిషి, శివాజీ, శివాజీ మనిషి మధ్య ఎంతాతం బెడం లేదని అనడం అతిశయోక్తి కాదు. ఎన్నో వేల సంవత్సరాల పరిణామం తరువాత కూడా మనిషిలో అదే స్పృహ, అవగాయ, దేవుని, క్రొత్తం, నిర్ణయ, బుద్ధి, మనోబలం ప్రసాదించిన ప్రపంచాల ప్రజావం మనిషివేద కాన్యాయా ధిమివదన భావ

అయినా మనిషి మారలేదు!

లోనించిన సత్యం, అహింసల ప్రేరణతో ప్రజలను బాదగట్టి, తెల్ల తొలను మన కేళం మని పారలేలే రాని మహాత్మా గారు. కానీ 1911లో జరిగిన రాయ ఇష్టిన మతంతాలు, వాటి వల్ల అగ్రరాజ్ మంది ప్రజలు అరి కావడం మహాత్మాజీ మత యజ్ఞం కలిగించాయండే.. అలాంటి పరిస్థితుల్లో మరణమే మేలమవుతారు. విశ్వ మానవ స్వాతంత్ర్యం, సమానతనం, సౌభ్రాతృత్వం అనే అత్యంత ప్రాంధ అమన ప్రాంధి విషయం.. వానికి దీర్ఘంగా మనిషిలో దాగి ఉండే హృదయ లేని క్రొత్తాన్ని బహిర్గతం చేసి, వెలది ప్రజల ప్రాణాలను అరి తీసుకుంది. "అశ యాని ఉర్విస్థానిమి అయిదా, అవి మనిషిలోని నీనతాన్ని, క్రొత్తాన్ని, అవీరిని తగ్గించే, మనిషిని కొలవమేలా మార్చలేవు" అని ఉచ్చ కృష్ణమూర్తి రాటి వెన్నే సత్యానికి రంప్సన్ విషయ ఒక తిరుగులేని రుజువు.

సంస్కృత చర్య

సంస్కరణలు, విప్లవాలు ఎందువల్ల విజయమవు తాయి? అన్ని ఉచ్ఛహాల వెనుక ఆశయాలు, భావాలు, విచ్ఛరాలు ఉంటాయి. జనస్థి వ్యవహారంలో ఉండే పరిస్థితులను బాగుపరచుకోనే అలోచనలు.. ప్రతి అలోచన గతంలో ముడిపడి ఉంటుంది. మన ఏ అలోచనను బ్రేక్షిమిరి కూసినా ఆ విషయం అర్థమవుతుంది. గతంలో ఉద్భవించి, గతంలోనే పరిభ్రమించే అలోచనలు, వాటిద్వారా ప్రకేషించి అయ్యే కేతంత వ్యవహారాన్ని మార్చే చర్య ఉండదు. సంస్కరణ, విప్లవాలం అత యాలు, వారి హృదాల.. గతంలో ఉచ్ఛహాయన అలోచనలు, గతంలో పట్టి వ్యవహారాన్ని మార్చాం అనికానే కేతంను "ఉండే చర్యలు అంటారు కృష్ణ

మూర్తి. అది వరస్థం జుండించుటూ, గతానికి వ్యవహారానికి వరల్ల అగ్ని పురలో కత్తిరి తీర్చి తాయి. సుహృద్ చర్య దీనికి దీర్ఘమైనది. అది వర్త మానంలో వేరుతుంది. మనిషి క్షణంలో, సుహృద్ క్రిగా మారుస్తుంది. అలాంటి అంతర్నివర్తన జరి గిన వ్యక్తులు చేదిమండ్రిలా దాలు, ఈ ప్రపంచాన్ని అమాత్యాగ్రు మార్చడానికి అన్యాయ కృష్ణమూర్తి.

అలోచనా ప్రక్రియను లర్థం చేసుకోవాలి..

సంస్కరణలు, విప్లవాలు మనిషిని, సమాజాన్ని మార్చగలవా? అనీది కాదు అనియ ప్రశ్న. మనిషి గతంలో పరిభ్రమిస్తూనే అలోచనలను పేదరించు కొని, వ్యవహారాన్ని బర్నించగలడా? గతాన్ని సుహృద్ క్రిగా అనిగిండిన దృక్పథానికి ప్రపంచాన్ని మార్చ గలిగే కత్తి ఉంటుంది అంటే గతం వర్తమానం బర్ని వ్యక్తు.. జలా కాలం అంటే ఎమిటి? అది ఎలా ఉచ్ఛ విస్తరితా? అలోచన గతంలో ఎలా ముడిపడి ఉంటా? అనే విషయాలను మనిషి ప్రప్రదేమంగా లర్థం చేసు కోవాలి. అలాగే అలోచనదం అనే ప్రక్రియని కూడా మర్చిగా లర్థం చేసుకోవాలి. గతం ప్రజా మలో ఉండే అలోచన తెలియి అంటే ప్రజను ఉప యోగించుటమూ, అందువల్ల తెలియి పనిమతం ఉచ్చతుంది. అలోచన తనను తానే జుడించుటం డుంది. అలాకాకుండా, మనిషి, గతాన్ని నిశ్చయంగా అనిగిండినప్పుడు.. కైతన్యంలో ఆజుండ్తున ప్రజ్ఞ ఉదయింది. అలోచన సజావం మర్చిగా మారిపో తుంది. అనంతమైన, నితనంతమైన ఒక కత్తి విదంబై, అలోచనను విశయగస్తుంది. ఈ ప్రక్రి యను ప్రజ్ఞ యొక్క జాగ్రత్త అంటారు కృష్ణమూర్తి. ఉర్విద కృష్ణమూర్తి చేసిన చర్య.. పరిణతి యోగ నాత్రాలమీద తెలియే తెలియతో అయిన వెన్న ఒక మంగా లర్థం చేసుకుండే పరిణతి యోగ నాత్రాలు అర్థమవుతాయి. పరిణతి యోగనూత్రా లను కృష్ణమూర్తి లర్థం చేసుకుండే.. కృష్ణమూర్తి గౌరవ మిమిలో తెలుస్తుంది.